

Probing Our Fortune -

Προετοιμασία καριέρας και Πλάνου ζωής με χρήση των λαϊκών παραμυθιών

Οδηγός για τη χρήση των καρτών των λαϊκών
παραμυθιών

Σφουρτούνια το καταραμένο κορίτσι

Συγγραφείς: Éva Virág Suhajda, Júlia Heltai, Szilamér Fehér

Επιβλέπων: Ildikó Boldizsár

Εικονογράφος: Julianna Barczy

Co-funded by
the European Union

Χρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ωστόσο, οι απόψεις και οι γνώμες που εκφράζονται είναι αποκλειστικά του/των συγγραφέα/ων και δεν αντανakλούν κατ' ανάγκη εκείνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Εκτελεστικού Οργανισμού Εκπαίδευσης και Πολιτισμού (EACEA). Ούτε η Ευρωπαϊκή Ένωση ούτε ο EACEA μπορούν να θεωρηθούν υπεύθυνοι γι' αυτές.

Περιεχόμενα

Το παραμύθι - Το παραμύθι: Σφουρτούνα το καταραμενο κορίτσι	3
Οδηγός για το παραμύθι	10
Από πού να ξεκινήσετε όταν εργάζεστε μόνοι σας με την ιστορία;	14
Από πού να ξεκινήσετε όταν εργάζεστε με την ιστορία ως εκπαιδευτής/διαμεσολαβητής;	19
Ένα πιθανό σενάριο για μια ομαδική δραστηριότητα.	22

Το παραμύθι: Το καταραμένο κορίτσι

Πηγή: Σφουρτούνα, το καταραμένο κορίτσι - Σικελικά λαϊκά παραμύθια. Εκδοτικός οίκος Europa, Βουδαπέστη, 1965. Επιλογή και σχολιασμός από τον Zoltán Zsámboki.

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσε ένας βασιλιάς. Αυτός ο βασιλιάς είχε αποκτήσει με τη βασίλισσά του επτά κόρες. Τη μικρότερη την έλεγαν Σφουρτούνα. Ζούσαν ωραία και καλά μες στο παλάτι τους, μέχρι που ξέσπασε ένας τρομερός πόλεμος και ο βασιλιάς νικήθηκε από τους εχθρούς του. Του πήραν το θρόνο του και το βασίλειό του και τον πέταξαν στη φυλακή. Η οικογένειά του έχασε ο, τι είχε και δεν είχε. Η βασίλισσα διώχτηκε από το παλάτι κι έπρεπε πια να ζει με τις επτά της κόρες σε μια φτωχική καλύβα.

Μέρα με τη μέρα, όλα πήγαιναν από το κακό στο χειρότερο για τη βασίλισσα και τις κόρες της. Ήταν τόσο φτωχές, που ακόμη και το καθημερινό φαγάκι τους το νόμιζαν θαύμα αν κατάφερναν να το εξασφαλίσουν.

Μια μέρα, ένας άνδρας που πουλούσε φρούτα πέρασε από την παράγκα. Η βασίλισσα τον φώναξε για να πάρει λίγα σύκα. Εκείνη τη στιγμή, να και παρουσιάζεται μπροστά τους μια γριά ζητιάνα, γυρεύοντας λίγες δεκάρες. «Ω, καλή μου γυναίκα!» είπε η βασίλισσα. «Αν μπορούσα, θα σου έδινα όσα θες. Μα κι εγώ φτωχή είμαι, σαν κι εσένα και δεν έχω να σου δώσω τίποτα!».

«Εσύ φτωχιά; Πώς κι έτσι;» ρώτησε η γριά.

«Ω, γριούλα μου καλή! Δεν έχεις ακούσει τίποτα; Είμαι η βασίλισσα της Ισπανίας. Όμως, άρπαξαν το θρόνο του βασιλιά συζύγου μου και δεν μου απόμεινε πια ούτ' ένα πράσινο φύλλο...»

«Ωχου, συμφορά σου, κόρη μου! Τώρα, καταλαβαίνω... Ξέρεις, όμως, με το συμπάθιο, γιατί τα πράγματα πάνε τόσο άσχημα για εσάς; Επειδή ένα από τα κορίτσια σου είναι καταραμένο!... Κι όσο ζείτε μαζί του, κάτω από την ίδια στέγη, η τύχη ποτέ δεν θα σας χαμογελάσει πια!».

«Τι είναι αυτά που μου λες; Και τι να κάνω; Να διώξω το ίδιο μου το σπλάχνο από κοντά μου;»

«Μακάρι να υπήρχε άλλη λύση, Μεγαλειοτάτη μου...».

«Και ποιο είναι το κορίτσι μου που εσύ το λες καταραμένο;»

«Αυτό που κοιμάται με τα χέρια σταυρωμένα. Απόψε τη νύχτα, άναψε ένα κερί και πρόσεξε τις κόρες σου πώς κοιμούνται στα κρεβάτια τους. Μια από αυτές έχει τα χέρια της σταυρωμένα. Αυτήν πρέπει να διώξεις! Κάμε πέτρα την καρδιά σου, βασίλισσά μου, διώξε την από την καλύβα και, τότε, ολόκληρη η χώρα που χάσατε, θα γίνει και πάλι δικιά σας!».

Τι να κάνει η βασίλισσα, άναψε, τα μεσάνυχτα, ένα κερί και παρατήρησε προσεκτικά τις κόρες της. Καμία από αυτές δεν είχε τα χέρια της σταυρωμένα. Αλλά μετά από πολλά βράδια είδε πράγματι, στο φως του κεριού, ότι η νεότερη από τις κόρες της, η Σφουρτούνα, κοιμόταν με τα χέρια σταυρωμένα!

«Ω, γλυκό μου κοριτσάκι», ψιθύρισε ξέπνοη η βασίλισσα «εσένα, κακόμοιρό μου, πρέπει να διώξω;»

Η Σφουρτούνα ξύπνησε και είδε τη μάνα της πάνω από το προσκέφαλό της με τα μάτια της γεμάτα δάκρυα.

«Τι συμβαίνει, μητέρα; Τι έγινε;» ρώτησε.

«Αχ, μικρή μου Σφουρτούνα... Ήρθε μια γριούλα και ξέρεις τι μου είπε; Ότι η τύχη δεν θα μας χαμογελάσει, αν δεν διώξω την καταραμένη κόρη μου, αυτήν που κοιμάται με τα χέρια σταυρωμένα... Και αυτή η καταραμένη κόρη είσαι εσύ, Σφουρτούνα μου!»

«Γι' αυτό κλαις, μανούλα μου;» ρώτησε η Σφουρτούνα. «Μη στενοχωριέσαι καθόλου! Θα ντυθώ και θα φύγω, τούτο δα το λεπτό».

Φόρεσε τα ρούχα της, μάζεψε λίγα ακόμα πραγμάτια σε ένα μπογαλάκι και ξεκίνησε. Περπάτησε και περπάτησε μέχρι που έφτασε σε ένα μέρος ερημικό. Εκεί υπήρχε ένα παλιό εξοχικό σπίτι. Έστησε αυτή και άκουσε καθαρά ότι μέσα στο σπίτι μερικές γυναίκες ύφαιναν. Κρυφοκοίταξε μέσα από τη χαραμάδα της πόρτας. Μια από τις υφάντρες την πήρε είδηση και της είπε:

«Καλώς μας όρισες, κορίτσι! Θες να μπεις παραμέσα να σε δούμε;».

«Θα το ήθελα πάρα πολύ, καλή μου κυρά», απάντησε η Σφουρτούνα.

«Ωραία! Μήπως θες να είσαι, κιόλας, από εδώ και πέρα, η υπηρέτρια στο σπίτι;»

«Το ρωτάτε; Μετά χαράς, κυράδες μου!».

Και, στο λεπτό, που λέει ο λόγος, η Σφουρτούνα άρχισε να καθαρίζει όλο το εξοχικό σπίτι, μέχρι και την τελευταία γωνίτσα του. Το βράδυ, οι υφάντρες τής είπαν:

«Εμείς, θα πάμε στην πόλη να ξεσκάσουμε. Θα κλειδώσουμε την πόρτα απ' έξω κι εσύ πρέπει να την κλειδώσεις κι από μέσα. Προσοχή, όμως, ε; Τα μάτια σου δεκατέσσερα: μην μπει κανείς και κλέψει όλα τα μεταξωτά που έχουμε υφάνει!». Αυτά της είπαν κι έφυγαν.

Γύρω στα μεσάνυχτα, η Σφουρτούνα ξύπνησε φοβισμένη, γιατί άκουσε ήχους από ψαλίδισμα. Παραφυλάει και τι να δει: μια γριά έκοβε σε μικρά μικρά κομματάκια όλα τα περίτεχνα μεταξωτά που είχαν φτιάξει οι υφάντρες. Αυτή η ηλικιωμένη γυναίκα δεν ήταν άλλη από την κακή τη Μοίρα του κοριτσιού...

Την άλλη μέρα, οι υφάντρες επέστρεψαν στο σπίτι. Ξεκλείδωσαν την πόρτα απ' έξω και η Σφουρτούνα την ξεκλείδωσε κι από μέσα. Αλλά μόλις οι γυναίκες μπήκαν μέσα στο σπίτι, αντίκρισαν ένα θέαμα, φοβερό: όλα τα μετάξια και τα υφαντά τους ήταν κομματιασμένα και κουρελιασμένα, πεταμένα από 'δώ κι από 'κεί ...

«Ντροπή σου!», φώναζαν όλες μαζί στη Σφουρτούνα. «Αυτό είναι το “ευχαριστώ” σου; Έτσι αντιγύρισες την καλοσύνη μας; Χάσου από μπροστά μας, να μη σε βλέπουν τα μάτια μας!». Και άρχισαν να την κλοτσούν για να τους αδειάσει τη γωνιά μια ώρα αρχύτερα.

Κι έτσι το δόλιο, το καταραμένο κορίτσι δρόμο παίρνει, δρόμο αφήνει, περπάτησε, περπάτησε και πέρασε από χώρες και χωριά. Σε ένα από αυτά σταμάτησε σε ένα καπηλειό και ζήτησε μια μπουκιά φαΐ. Η γυναίκα τού ταβερνιάρη τη λυπήθηκε κι έδωσε στην Σφουρτούνα ένα κομμάτι ψωμί, λίγο τυρί και ένα ποτηράκι κρασί, κι ακόμα

της έστρωσε να κοιμηθεί τη νύχτα, ανάμεσα στους σάκους και τα βαρέλια, στην αποθήκη του μαγαζιού.

Όταν ο μαγαζάτορας γύρισε σπίτι, δείπνησε με τη γυναίκα του και μετά πήγαν να κοιμηθούν. Αλλά στη μέση της νύχτας, τους ξύπνησε ένας θόρυβος τρομερός που ερχόταν από την αποθήκη. Τρέχουν εκεί και τι να δουν: τα βαρέλια της αποθήκης ήταν αναποδογυρισμένα, οι κάνουλές τους όλες ανοιχτές και το κρασί τους χυνόταν σαν ποταμός σε όλο το πάτωμα. Βλέπουν και την κοπέλα πάνω στο στρώμα να φωνάζει σαν τρελή. «Σαν δεν ντρέπεσαι!» της έβαλε τις φωνές ο μαγαζάτορας. «Τι μας έκανες; Κατέστρεψες όλο το βίός μας!» κι αρπάζοντας ένα ραβδί, άρχισε να τη χτυπά με μανία.

Το καημένο το κορίτσι έφυγε τρέχοντας, κλαίγοντας με αναφιλητά. Δεν ήξερε τι να κάνει, πού να πάει, ποιανού την πόρτα να χτυπήσει για βοήθεια... Περπατούσε και περπατούσε μέχρι που έφτασε σε ένα χωριό. Εκεί, ο πρώτος άνθρωπος που συνάντησε ήταν μια πλύστρα.

«Τι με κοιτάς καλά καλά, κοπέλα μου; Γυρεύεις κάτι;» τη ρώτησε η πλύστρα.

«Περιπλανιέμαι στον κόσμο και στις συμφορές...», απάντησε η Σφουρτούνα.

«Ρούχα ξέρεις να πλένεις, τουλάχιστον;».

«Πώς δεν ξέρω, κυρά μου! Ξέρω και παραξέρω».

«Ε, τότε μείνε κοντά μου για βοηθός μου. Θα τρίβω εγώ, θα ξεπλένεις εσύ».

Με τούτα και μ' εκείνα, το φτωχό κορίτσι έγινε βοηθός της πλύστρας κι άρχισε να ξεπλένει τα σαπουνισμένα ρούχα. Μετά, τα άπλωνε για να στεγνώσουν. Μόλις στέγνωναν, τα μάζευε, τα μπάλωνε, όπου είχανε ανάγκη και, στο τέλος, τα σιδέρωνε.

Κάποια από τα ρούχα που έπλεναν ανήκαν σε έναν πρίγκιπα και όταν η πλύστρα τα πήγε στοίβαγμένα στο παλάτι του, αυτός έμεινε με το στόμα ανοιχτό από την πάστρα και την ομορφιά τους –όλα τους φαίνονταν σαν καινούργια!

«Μητέρα Φρανσίσκα», είπε ο πρίγκιπας, «μα την αλήθεια, τόσο ομορφοπλυμένα και καλοσιδερωμένα ρούχα δεν έχω ξαναδεί! Θα σε ανταμείψω γι' αυτό, όπως σου αξίζει!». Και έδωσε στη γυναίκα δέκα χρυσά νομίσματα.

Η μητέρα Φρανσίσκα πήγε κατευθείαν στην πόλη. Με τα δέκα χρυσά νομίσματα, αγόρασε ένα όμορφο φόρεμα για τη Σφουρτούνα και ένα μεγάλο σακούλι αλεύρι. Όταν γύρισε σπίτι, φούρνισε ένα καρβέλι ψωμί και δύο υπέροχα εφτάζυμα. Έφτανε μονάχα μια ματιά σ' αυτά τα εφτάζυμα για να σου ανοίξει η όρεξη και να αρχίσεις να ξερογλείφεις σαν παλαβός!

Την επόμενη μέρα, η πλύστρα είπε στη Σφουρτούνα: «Πάρε αυτά τα δύο εφτάζυμα και πήγαινέ τα στην παραλία. Εκεί ζει η Μοίρα μου. Θα της φωνάξεις τρεις φορές: Μοίρα της μητέρας Φρανσίσκα, γεια σου και χαρά σου!» Μετά την τρίτη φορά, θα σου παρουσιαστεί. Μόλις εμφανιστεί, θα της πεις ότι της στέλνω τις εγκάρδιές μου τις ευχές. Και, μετά, θα τη ρωτήσεις πού μπορείς, άραγε, να βρεις κι εσύ τη δική σου Μοίρα. Αυτή ξέρει και θα σου πει».

Όσο πιο γρήγορα μπορούσε, η Σφουρτούνα έτρεξε στην παραλία. «Μοίρα της μητέρας Φρανσίσκα, γεια σου και χαρά σου! Μοίρα της μητέρας Φρανσίσκα, γεια σου και χαρά σου! Μοίρα της μητέρας Φρανσίσκα, γεια σου και χαρά σου!».

Πράγματι, όλα έγιναν όπως ακριβώς τα είχε πει η πλύστρα: το κορίτσι έδωσε τις εγκάρδιες ευχές της πλύστρας στην καλή της Μοίρα και, μετά, της πρόσφερε ένα από τα εφτάζυμα. Αμέσως μετά, τη ρώτησε πού θα μπορούσε να βρει και τη δική της Μοίρα.

«Άνοιξε καλά τ' αυτιά σου και θα σου πω τι να κάνεις για να συναντήσεις τη Μοίρα σου», της απάντησε αυτή: «περπάτησε αυτό το μονοπάτι που βλέπεις μπροστά σου μέχρι να φτάσεις σε ένα ποτάμι. Στην όχθη του ποταμού, θα δεις μια γριά μάγισσα. Χαιρέτησέ την ευγενικά και δώσε της το άλλο εφτάζυμό σου. Αυτή η μάγισσα είναι η κακή σου η Μοίρα που σε παιδεύει. Θα είναι πολύ κακιά μαζί σου, αλλά μην απογοητευθείς! Δώσε της μόνο το εφτάζυμο και μετά γύρνα σπίτι».

Η Σφουρτούνα ακολούθησε το μονοπάτι. Όταν έφτασε στο ποτάμι, είδε μια μάγισσα, φρικτή στην όψη: βρόμικη, με μια μυρωδιά αποπνιχτική, κακάσχημη και αηδιαστική. Η Σφουρτούνα πήρε βαθιά ανάσα, έβγαλε το μοσχομυριστό εφτάζυμο από το σακούλι της και είπε: «Μητέρα Μοίρα, σε παρακαλώ, δέξου το δώρο μου».

«Άσε με στην ησυχία μου!» φώναξε η μάγισσα. «Δεν θέλω την παλιοκουλούρα σου!», γυρίζοντας την πλάτη της στο κορίτσι. Η Σφουρτούνα άφησε το εφτάζυμο στην όχθη του ποταμού και επέστρεψε στο σπίτι της πλύστρας.

Η επόμενη μέρα ήταν Δευτέρα και είχαν δουλειά πολλή να κάνουν: η μητέρα Φρανσίσκα μούσκεψε τα ρούχα και τα έτριψε με τα χέρια της στη σκάφη. Η Σφουρτούνα ξέπλυνε τα ρούχα και τα άπλωσε για να στεγνώσουν. Όταν στέγνωνσαν, τα μαντάρισε όπου χρειαζόταν και τα σιδέρωσε. Μετά, η μητέρα Φρανσίσκα τα έβαλε σε ένα καλάθι και τα πήγε στο παλάτι. Όταν ο πρίγκιπας είδε τα ρούχα του, έμεινε και πάλι κατάπληκτος από την πάστρα και την ομορφιά τους. «Μητέρα Φρανσίσκα», της είπε ικανοποιημένος, «γεια στα χέρια σου, κάθε φορά η δουλειά σου γίνεται όλο και πιο εντυπωσιακή!» Και της έδωσε, στη στιγμή, άλλα δέκα χρυσά νομίσματα.

Όπως και την προηγούμενη φορά, η μητέρα Φρανσίσκα αγόρασε αλεύρι και φούρνισε δύο μοσχομυρωδάτα εφτάζυμα. «Αυτά θα τα πας δώρο στη Μοίρα σου, Σφουρτούνα μου. Μετά, θα της κόψεις τα νύχια, θα την καθαρίσεις από όλες τις βρομίες και θα της χτενίσεις τα μαλλιά. Θα παλέψει και θα σου αντισταθεί, βέβαια, αλλά εσύ να μην το βάλεις κάτω!»

Πριν να γίνει, βέβαια, αυτό, έπρεπε να πλυθούν και τα υπόλοιπα ρούχα τού πρίγκιπα. Όταν τελείωσαν, η Μητέρα Φρανσίσκα τα πήγε γρήγορα στο παλάτι, γιατί ο πρίγκιπας -μέσα σε όλα- είχε και τις ετοιμασίες του γάμου του. Μένοντας -για μια φορά ακόμη- άφωνος που όλα του τα ρούχα είχαν πλυθεί και σιδερωθεί τόσο όμορφα, έδωσε τούτη τη φορά στην πλύστρα όχι δέκα, μα είκοσι χρυσά νομίσματα!

Η μητέρα Φρανσίσκα έτρεξε πάλι στην πόλη. Αγόρασε λίγο ακόμα αλεύρι και μετά διάλεξε ένα πανέμορφο φόρεμα, ένα ωραίο πανωφόρι, ένα μεταξωτό μαντήλι, μια χτένα και πολλά άλλα ωραία πράγματα -όλα για τη Μοίρα που θα συναντούσε σε λίγο η Σφουρτούνα. Γύρισε στο σπίτι, και φούρνισε και εφτάζυμα κι όταν ετοιμάστηκαν κι αυτά, η Σφουρτούνα τα πήρε όλα και πήγε κατευθείαν στην όχθη του ποταμού.

«Γεια σου, Μητέρα Μοίρα», φώναξε, «σου έφερα μυρωδάτα, ζεστά εφτάζυμα κι όλα τα καλά!» Κι όταν η μάγισσα παρουσιάστηκε, το κορίτσι με πολλή προσπάθεια και υπομονή έκοψε τα νύχια της, την έτριψε παντού με ένα μοσχομυριστό σφουγγάρι και χτένισε και τα μαλλιά της.

Μετά από όλα αυτά, «άκου, Σφουρτούνα», της είπε η μάγισσα: «ήσουν -δεν μπορώ να μην το πω- πολύ ευγενική μαζί μου. Για αντίδωρο σε όλα σου τα δώρα, θέλω κι εγώ να σου δώσω κάτι. Τούτο το μικρό κουτί». Η Σφουρτούνα την ευχαρίστησε ευγενικά, πήρε το κουτί κι έτρεξε πίσω στο σπίτι της Μητέρας Φρανσίσκα. Όταν άνοιξαν το κουτί, το μόνο που βρήκαν μέσα ήταν μια ροζ κορδέλα. «Έπρεπε να το περιμένω», μονολόγησε απογοητευμένη η Σφουρτούνα και πέταξε το κουτί στο πίσω μέρος του ντουλαπιού.

Την επόμενη εβδομάδα, έβαλαν μπουγάδα, όπως πάντα κι αφού τα τέλειωσαν όλα μια χαρά, η μητέρα Φρανσίσκα πήρε το καλάθι με τα ρούχα στο παλάτι. Αυτή τη φορά, όμως, ο πρίγκιπας δεν ήταν καθόλου χαρούμενος. «Τι έχεις, Πρίγκιπά μου;» ρώτησε η πλύστρα, καθώς πια είχε αποκτήσει μεγάλο θάρρος μαζί του. «Τι να 'χω» της απάντησε, «ξέρεις ότι ετοιμάζομαι να παντρευτώ κι όλα καθυστερούν, γιατί η νύφη δεν έχει βρει ακόμα τη ροζ κορδέλα που ονειρεύεται για να στολίζει το νυφικό της. Παντού ψάχνουν οι άνθρωποί μου, αλλά το ροζ χρώμα που θέλει η νύφη, δεν το έχουν βρει ακόμη...».

«Αυτό είναι όλο κι όλο, πρίγκηπά μου;» είπε τότε η μητέρα Φρανσίσκα. «Έννοιά σου και καθόλου μην ανησυχείς. Άσε το πάνω μου και θα το τακτοποιήσω!».

Και, τι νομίζετε ότι έκανε; Έτρεξε στο σπίτι, βρήκε την κορδέλα που είχε ρίξει η Σφουρτούνα στο πίσω μέρος του ντουλαπιού και την πήγε στο παλάτι. Η νύφη τρελάθηκε από τη χαρά της και είπε ότι μια τέτοια κορδέλα είχε φανταστεί... Ε, κι ο πρίγκιπας πια ...μην τα ρωτάτε: ήταν κι αυτός μέσα στη χαρά!

«Μητέρα Φρανσίσκα, έσωσες το γάμο μου! Η κορδέλα που μου βρήκες αξίζει, μα την αλήθεια, το βάρος της σε χρυσό!». Την ίδια στιγμή έφερε, λοιπόν, μια ζυγαριά,

έβαλε την κορδέλα στον ένα δίσκο της και στον άλλο άρχισε να ρίχνει χρυσά νομίσματα. Τι περίεργο όμως! Ενώ ο δεύτερος δίσκος είχε ξεχειλίσει από τα νομίσματα, ο δίσκος με την κορδέλα έμενε βαρύς στην ίδια θέση και δεν είχε υψωθεί ούτε τόσο δα πιο πάνω...

«Είναι απίστευτο!» φώναξε ο πρίγκιπας. «Καμία κορδέλα στον κόσμο δεν θα μπορούσε να έχει το βάρος της κορδέλας που έχω μπροστά μου! Πού βρήκες, Φρανσίσκα, αυτήν την κορδέλα; Πες μου γρήγορα!». Ε, και η μητέρα Φρανσίσκα, μην μπορώντας να κάνει και αλλιώς, του είπε όλη την ιστορία, με το «νι» και με το «σίγμα»!

Μετά από αυτό, ο πρίγκιπας, όπως ήταν φυσικό, θέλησε να συναντήσει τη Σφουρτούνα. Η μητέρα Φρανσίσκα έντυσε το κορίτσι με τα καλύτερα ρούχα και το πήγε στο παλάτι. Όταν η Σφουρτούνα μπήκε στην αίθουσα του θρόνου, έκανε βαθιά υπόκλιση μπροστά στον πρίγκιπα -μην ξεχνάμε, εξάλλου, ότι ήταν κι αυτή πριγκίπισσα κι έπαιζε στα δάχτυλά της τους ευγενικούς τρόπους...

Ο πρίγκιπας την χαιρέτησε γοητευμένος και τη ρώτησε: «Πώς σε λένε, κοπέλα μου; Ποια είναι η ιστορία σου;»

«Είμαι η Σφουρτούνα, εξοχότατε, η μικρότερη κόρη του βασιλιά της Ισπανίας. Οι εχθροί του πατέρα μου άρπαξαν τον θρόνο του και τον έριξαν στη φυλακή. Ήμουν καταραμένη από μοίρα κακή και, αναγκαστικά, έπρεπε να φύγω από το ίδιο μου το σπίτι. Οι άνθρωποι που συνάντησα στις περιπλανήσεις μου με υποπτεύθηκαν, με χτύπησαν, με απόδιωξαν... ευτυχώς, όμως, συνάντησα στο δρόμο μου τη μητέρα Φρανσίσκα...» και του εξιστόρησε όλα όσα της είχαν συμβεί.

Ο πρίγκιπας αναζήτησε αμέσως τις υφάντρες που είχαν κουρελιαστεί τα μεταξωτά τους από την κακή μοίρα που καταδίωκε τη Σφουρτούνα: «Πόσο άξιζαν, αλήθεια, αυτά τα μεταξωτά σας;». «Διακόσια χρυσά νομίσματα, Υψηλότατε».

Ο πρίγκιπας έδωσε στις γυναίκες τα διακόσια χρυσά νομίσματα, λέγοντας: «αυτό το κορίτσι που καταφρονέσατε είναι πριγκίπισσα. Κι εσείς τη χτυπήσατε. Τη

βλάψατε με τον πιο επιπόλαιο τρόπο. Φύγετε, τώρα, από μπροστά μου να μη σας βλέπω!».

Στη συνέχεια φώναξε τον ταβερνιάρη: «Πόσο άξιζε το κρασί του καπηλειού σου;»

«Τριακόσια χρυσά νομίσματα, Υψηλότητε». Ο πρίγκιπας έδωσε και στον άνδρα τριακόσια χρυσά νομίσματα, λέγοντάς του: «Χτύπησες ένα κορίτσι που είναι πριγκίπισσα. Αν μπορείς σκέψου τι έκανες και μην το επαναλάβεις ποτέ πια! Άντε, πήγαινε κι εσύ στο καλό σου!».

Μετά κι από αυτό, ο πρίγκιπας έδωσε και την παρ' ολίγον γυναίκα του, επειδή η Σφουρτούνα τού είχε κλέψει πια το μυαλό και την καρδιά του. Την παντρεύτηκε και όρισε τη μητέρα Φρανσίσκα οικονόμο και βοηθό της.

Ας αφήσουμε, όμως, τον πρίγκιπα και τη Σφουρτούνα στην ευτυχία τους κι ας δούμε τι συνέβη, στο μεταξύ στη βασίλισσα και τις άλλες της κόρες ...

Μόλις, που λέτε, η Σφουρτούνα έφυγε από το σπίτι, η τύχη της βασίλισσας άλλαξε με μιας. Τόσο πολύ που τα αδέλφια και τα ξαδέρφια της κατέφτασαν με έναν τεράστιο στρατό και έδωξαν τους εχθρούς του βασιλείου τους. Εγκαταστάθηκαν όλοι τους και πάλι στο παλάτι, αλλά οι καρδιές τους πονούσαν για την Σφουρτούνα, γιατί δεν ήξεραν πού βρίσκεται ούτε αν ήταν καν ζωντανή. Την έψαχναν παντού, ρωτώντας να μάθουν αν κανείς είχε συναντήσει το κορίτσι.

Τελικά, ανακάλυψαν πού βρισκόταν. Πώς; Χάρη στον άντρα της, τον πρίγκιπα. Όταν εκείνος έμαθε όλα τα καλά νέα, έστειλε έναν αγγελιοφόρο, που διηγήθηκε στη βασίλισσα τα πάντα, χαρτί και καλαμάρι. Μπορείτε να φανταστείτε τη χαρά και τον ενθουσιασμό της, έτσι δεν είναι; Αμέσως η βασίλισσα κίνησε με όλες τις κόρες της, τους ιππότες και τις κυρίες των τιμών να επισκεφθούν τη Σφουρτούνα που η μοίρα της είχε γυρίσει πια προς το καλό και το καλύτερο!

Μόλις η βασίλισσα είδε την ταλαιπωρημένη της κόρη, την έσφιξε στην αγκαλιά της, κλαίγοντας από χαρά! Το ίδιο έκαναν και οι αδελφές της που δεν είχαν ξανανιώσει κι αυτές παρόμοια χαρά σε όλη τους τη ζωή! Η χώρα ολόκληρη πανηγύρισε με γιορτές και γλέντια τρικούβερα τη μεγάλη χαρά κι από τότε ζήσανε όλοι τους περικόλα κι εμείς εδώ... καλύτερα!!!

Από πού ξεκινάτε όταν εργάζεστε μόνοι σας με την ιστορία;

Το να δουλεύουμε με τον εαυτό μας μέσα από μια ιστορία είναι ένα συναρπαστικό έργο, αλλά δεν είναι καθόλου απλό. Σε ένα παραμύθι, η τάξη αποκαθίσταται μέχρι το τέλος, ο ήρωας του παραμυθιού κάνει ένα γενικό ταξίδι και προχωρά σε ένα επόμενο στάδιο αυτο-ανάπτυξης.

Αυτό είναι και δικό μας καθήκον - να ερμηνεύσουμε τις στροφές και τους «κώδικες» του παραμυθιού για τη δική μας ζωή, να βρούμε τα βήματα που θα μας βοηθήσουν να γίνουμε καλύτεροι κύριοι και εραστές της δικής μας ζωής.

Όταν αρχίσουμε να δουλεύουμε με τον εαυτό μας μέσα από το παραμύθι Σφουρτούνα, ας ακούσουμε πρώτα ή να διαβάσουμε την ιστορία, στη συνέχεια να καθίσουμε αναπαικτικά και να αφήσουμε τη διάθεση του παραμυθιού να μας κατακλύσει. Ακόμα και με τα μάτια κλειστά, μπορούμε να βρούμε μια γεύση, μια μυρωδιά, μια εικόνα από την ιστορία. Τι θα κερδίζαμε από την ιστορία αν μπορούσαμε; Πού βρισκόμαστε στην ιστορία και τι ρόλο παίζουμε;

Στη συνέχεια, πάρτε ένα μολύβι και γράψτε τις απαντήσεις σας στις ερωτήσεις (στις κάρτες ή στο κείμενο εδώ). Επικεντρωθείτε στις ερωτήσεις που σας μιλούν περισσότερο. Μπορεί να μην είναι όλες οι ερωτήσεις σχετικές με εμάς, αλλά εκείνες που είναι, αξίζει να σκεφτούμε εκτενώς ή ακόμα και να μιλήσουμε με άλλους - γονείς, φίλους, συνομηλίκους ή ακόμα και βοηθούς.

Με ποιο τρόπο συμβαίνει αυτό; Πιθανώς κάποιος χαρακτήρας, κάποιο μέρος, κάποιο αντικείμενο αιχμαλωτίζει τη φαντασία μας. Τα στοιχεία σε ένα παραμύθι δεν είναι απαραίτητα τα ίδια για όλους, και στην πραγματικότητα, όταν δουλεύουμε την ιστορία με τον εαυτό μας, ερμηνεύουμε τις καταστάσεις, τους χαρακτήρες κ.λπ. που εμφανίζονται στην ιστορία εντελώς για τον εαυτό μας.

Ας δούμε πρώτα τους χαρακτήρες της ιστορίας. Κάθε χαρακτήρας έχει ένα μήνυμα. Ο καθένας έχει τις δικές του δυνάμεις, το δικό του ρόλο, το δικό του μήνυμα. Οι κάρτες των χαρακτήρων μεταφέρουν αυτά τα μηνύματα.

- ❖ Ο ήρωας της ιστορίας μας είναι η Σφουρτούνα. Χάνει τον πατέρα της και, δραπτετεύοντας έτσι από τη ζωή μιας πριγκίπισσας, βρίσκεται σε μια καλύβα, στη φτώχεια, με τη μητέρα της και τις έξι αδελφές της. Όταν της λένε ότι είναι καταραμένη, η Σφουρτούνα δεν πολεμά αυτόν τον ρόλο, ούτε προσπαθεί να αποδείξει το αντίθετο. Ξεκινά αμέσως, αφήνοντας πίσω τα πάντα και όλους όσους έχει αφήσει από το βασιλικό παρελθόν της. Δεν είναι σαφές από την ιστορία με ποια καρδιά φεύγει, αλλά δεδομένου ότι στην πραγματικότητα φεύγει χωρίς να πει αντίο, μπορούμε να υποθέσουμε ότι υπάρχει περισσότερη περιφρόνηση από μια πραγματική επιθυμία να φύγει.
 - ❖ Αν το σκεφτείτε, έχει έξι αδελφές, όλες εξακολουθούν να ζουν με την μητέρα τους, οπότε η Σφουρτούνα είναι πιθανώς πολύ μικρή όταν της συμβαίνουν όλα αυτά. Η κατάσταση της δίνει επίσης την ευκαιρία να χωρίσει και να κρατήσει απόσταση - να ξεκινήσει τη δική της ζωή. Έτσι, αυτή είναι επίσης μια ιστορία ενηλικίωσης. Είναι η ιστορία του πότε κάποιος γίνεται σε θέση να αναλάβει την ευθύνη για την τρέχουσα κατάσταση και τις συνθήκες της ζωής του, ανεξάρτητα από τις δυσκολίες του παρελθόντος του.
 - ❖ Αξίζει επίσης να δούμε το ρόλο της μητέρας της Σφουρτούνα. Πολλά παραμύθια τελειώνουν με την άφιξη του ήρωα στον προορισμό τους. Η μοίρα τους αποδεικνύεται για το καλύτερο, εγκαθίστανται και συνεχίζουν να ζουν ευτυχισμένοι για πάντα. Αλλά το συμπέρασμα αυτής της ιστορίας θα είναι πλήρες μόνο όταν μάθουμε τι συνέβη στη μητέρα της Σφουρτούνα και τη σχέση τους. Η γυναίκα αγαπά σαφώς και φοβάται πολύ την Σφουρτούνα. Όταν συνειδητοποιεί ότι είναι η καταραμένη κόρη του, δεν την διώχνει, αλλά δεν την κρατάει ούτε όταν φεύγει ακούγοντας την ιστορία της ζητιάνας. Κάποιος θα μπορούσε να ρωτήσει, φυσικά, γιατί πιστεύει ότι η κόρη της (και αυτή η κόρη ειδικότερα) είναι καταραμένη; Γιατί να μην αναζητήσει τη ρίζα των προβλημάτων στον εαυτό της; Ίσως επειδή καταλαβαίνει περισσότερα από τον κόσμο και αισθάνεται ότι αυτή είναι η πραγματικότητα - υπάρχουν στιγμές που, ως μητέρα, δεν μπορεί πλέον να κάνει περισσότερα για κάποιον.
- Μετά την αναχώρηση της Σφουρτούνα, παρόλο που η μοίρα της και αυτή των άλλων θυγατέρων θα είναι και πάλι καλή, η καρδιά της πονάει για τη Σφουρτούνα και η ευτυχία της θα είναι πλήρης μόνο όταν δει ξανά τη μικρότερη κόρη της. Τι ξέρει αυτή η γυναίκα ότι πρέπει να μάθουμε από αυτήν; Είναι να αφήσουμε την Σφουρτούνα να φύγει. Είστε ικανοί να αφήσετε κάτι ή κάποιον που σας ενδιαφέρει, κάτι ή κάποιον που αγαπάτε πολύ, κάτι ή κάποιον που

μπορεί να έχετε αγωνιστεί για μεγάλο χρονικό διάστημα, αν σας εμποδίζει να κάνετε τη ζωή σας να λειτουργεί για το καλό; Ή αν ξέρετε ότι μόνο αυτοί μπορούν να φτιάξουν τη ζωή τους;

- ❖ Οι υφαντρες, ο καταστηματάρχης και η σύζυγός του δεν συνειδητοποιούν ότι η Σφουρτούνα είναι βασιλικού αίματος. Υφίστανται πραγματική καταστροφή στη συνάντησή τους μαζί της, για την οποία ο πρίγκιπας πληρώνει αργότερα αποζημιώσεις, και στην πραγματικότητα είναι απολύτως δικαιολογημένοι να στείλουν τον Σφουρτούνα μακριά. Απλώς δεν έχει σημασία ο τρόπος που το κάνουν. Γιατί δεν αρκεί να τον διώχνουν, αλλά και να τον ταπεινώνουν και να τον χτυπούν μέσα στο θυμό τους. Πώς αντιδρούμε όταν κάποιος μας βλάπτει (είτε υλικά είτε συναισθηματικά); Υπάρχει κάποια κατάσταση στη ζωή όπου είναι δικαιολογημένο να μεταχειριζόμαστε κάποιον όπως οι υφαντές και οι καταστηματάρχες αντιμετώπιζαν την Σφουρτούνα;
- ❖ Η Σφουρτούνα χρειάζεται έναν βοηθό για να αλλάξει τη μοίρα της προς το καλύτερο. Βρίσκει αυτόν τον βοηθό στη μητέρα Φρανσίσκα. Πιο συγκεκριμένα, είναι η πλύστρα που συνειδητοποιεί ότι η Σφουρτούνα χρειάζεται βοήθεια. Την παίρνει και της δίνει δουλειά. Δεν την αναλαμβάνει ως υπηρέτρια ούτε της δίνει ελεημοσύνη, αλλά της προσφέρει μια πραγματική ευκαιρία να κερδίσει τα προς το ζην. Γνωρίζει επίσης ότι η μοίρα της Σφουρτούνα προκαλεί προβλήματα, αλλά ευτυχώς γνωρίζει επίσης τι πρέπει να γίνει για να αλλάξει αυτό. Χρησιμοποιεί τη δική της τυχερή μοίρα για να της δείξει τι πρέπει να κάνει. Δεν χρησιμοποιεί το επιπλέον εισόδημα που λαμβάνει από την εργασία της Σφουρτούνα για το δικό της συμφέρον, αλλά το επενδύει, τρόπον τινά, για να ανοίξει το δρόμο της. Είναι επίσης σημαντικό να μην είναι μια οποιαδήποτε πλύστρα. Έχει καλή σχέση με τον πρίγκιπα, ή ακριβέστερα: την ποιότητα ζωής που αντιπροσωπεύει. Θα είναι τελικά ο τρόπος για τη Σφουρτούνα να επιτύχει τη θέση που της αξίζει. Και, τελικά, ωφελεί και τη μητέρα Φρανσίσκα.
- ❖ Η μοίρα της μητέρας Φρανσίσκα είναι μια καλά διατηρημένη μοίρα. Το πλυντήριο μπορεί να είναι ένας καλός μέντορας για τη Σφουρτούνα επειδή έχει ήδη καθορίσει το πεπρωμένο της. Το καθάρισε, το τάισε, το φρόντισε. Έχει βρει τη δική της ιδανική θέση στον κόσμο. Η Σφουρτούνα πρέπει επίσης να αντιμετωπίσει το γεγονός ότι δεν μπορεί να ξεφύγει από το πεπρωμένο της. Η μέθοδος να κρατάς τη μοίρα της σε απόσταση, αγνοώντας την, δεν λειτουργεί. Δεν μπορείτε να απαλλαγείτε από τη Μητέρα Μοίρα σας μόνο και μόνο επειδή το βρίσκετε αηδιαστικό και αν το αγνοήσετε, σίγουρα θα γίνει πιο βρώμικο και πιο παραμελημένο. Η ζωή της Σφουρτούνα μπορεί να πάρει μια στροφή προς το καλύτερο μόνο αν το συνειδητοποιήσει και, αφήνοντας στην άκρη την αηδία και τα αρνητικά συναισθήματά της, αρχίσει να φροντίζει τη μοίρα της και να τη φροντίζει μέχρι να είναι καθαρή και καλά ταϊσμένη.

- ❖ Ο πρίγκιπας παρατηρεί αμέσως ότι τα ρούχα του είναι ακόμα πιο καλά πλυμένα από πριν, αλλά δεν γνωρίζει ακόμα ότι αυτό οφείλεται στην εμφάνιση της Σφουρτούνα. Σε κάθε περίπτωση, ανταμείβει τη θεία Φρανσίσκα ξανά και ξανά για την ποιότητα των ρούχων της και είναι αυτή η οικονομική υποστήριξη που εξασφαλίζει ότι η μοίρα της Σφουρτούνα θα λάβει ένα κουλούρι, ένα πλύσιμο και ένα όμορφο φόρεμα, αν μη τι άλλο για την Σφουρτούνα. Και όταν θέλει να δώσει μια ανταμοιβή για την κορδέλα, συνειδητοποιεί επίσης ότι δεν προέρχεται από κανέναν συνηθισμένο άνθρωπο. Ενδιαφέρεται για τη Σφουρτούνα και τη ζωή της. Συμφιλιώνει τις συγκρούσεις του παρελθόντος και την επανενώνει με την οικογένειά της.

Είναι επίσης ένα ζήτημα πού βρισκόμαστε, σε ποιο σκηνικό του παραμυθιού. Κάθε σκηνή έχει τα δικά της καθήκοντα, τα οποία πρέπει να εκτελέσουμε για να φτάσουμε στην επόμενη σκηνή.

- ❖ Από το βασιλικό παλάτι, η Σφουρτούνα καταλήγει σε μια καλύβα με τη μητέρα και τις έξι αδελφές της. Πηγαίνει από τον πλούτο και την ασφάλεια στη φτώχεια και την επισφάλεια. Εδώ, μαθαίνει από τη μητέρα της ότι είναι καταραμένη και η μοίρα της οικογένειάς της δεν μπορεί να αλλάξει προς το καλύτερο όσο είναι μαζί τους. Από πού ξεκινάτε ή ξεκινήσατε το ταξίδι σας και από ποιες συνθήκες; Ποιος σας περιβάλλει ή σας έχει περιβάλλει σε αυτό το μέρος; Ποια είναι η σχέση σας μαζί τους;
- ❖ Οι υφάντρες προσλαμβάνουν τον Σφουρτούνα ως υπηρέτρια. Είναι στο σπίτι τους όπου αντιμετωπίζει για πρώτη φορά τις καταστροφές της μοίρας της. Είχατε ποτέ μια εμπειρία όπου αισθανθήκατε ότι είχατε συναντήσει το πεπρωμένο σας; Είχατε ποτέ την αίσθηση ότι ο έλεγχος της ζωής σας δεν είναι στα χέρια σας, αλλά εξαρτάται από περιστάσεις πέρα από τον έλεγχό σας; Τι κάνατε;
- ❖ Οι καταστηματαρχές λυπούνται τη Σφουρτούνα και της δίνουν ένα μέρος για να μείνει για τη νύχτα. Αλλά, όταν το μοιραίο ξόρκι του κοριτσιού σπέρνει τον όλεθρο και εδώ, την ξυλοκοπούν και την κυνηγούν μακριά. Έχετε βρεθεί ποτέ σε μια κατάσταση όπου έχετε βλάβει κάποιον που σας βοήθησε; Χρειαστήκατε ποτέ βοήθεια και λάβατε βοήθεια από ένα μέρος όπου καταλήξατε να σας κακομεταχειρίζονται;
- ❖ Η μητέρα Φρανσίσκα παίρνει τη Σφουρτούνα στο σπίτι της. Της δίνει δουλειά, φαγητό να φάει, ένα μέρος για να κοιμηθεί και τη βοηθά να τακτοποιήσει τη ζωή της. Ο τόπος είναι γεμάτος καλούς ανθρώπους. Πού αισθάνεστε ασφαλείς; Σε ποιες συνθήκες μπορείτε να αναπτυχθείτε, να κάνετε την αυτο-ανακάλυψή σας

εργασία; Τι χρειάζεστε για να διορθώσετε τη μοίρα σας; Σας έχει δεχτεί ποτέ κανείς; Ποιο ήταν το κόστος; Τι καθήκον έπρεπε να κάνετε για να μείνετε;

- ❖ Στην παραλία, η Σφουρτούνα συναντά τη μοίρα της μητέρας της Φρανσίσκα. Ακολουθεί κατά γράμμα τις οδηγίες της πλύστρας και η μοίρα της Φρανσίσκα τη βοηθάει. Έχετε μάθει ποτέ από τη μοίρα κάποιου άλλου; Έχετε ανακαλύψει ποτέ μια ιστορία ζωής παρόμοια με τη δική σας; Σας έχει βοηθήσει στο πώς ζείτε τη ζωή σας;
- ❖ Η κακή μοίρα της Σφουρτούνα παραμονεύει δίπλα σε ένα καμίνι. Εδώ κάνει τα πρώτα της βήματα και αργότερα πλένει τη Μητέρα Μοίρα της. Πώς μοιάζει η Μητέρα Μοίρα σας; Πόσο χρονών είναι; Τι ρούχα φοράει; Ποια είναι η σωματική, ψυχική και συναισθηματική της κατάσταση; Τι μπορείτε να κάνετε για να συνδεθείτε μαζί της με τον τρόπο που είναι πιο ιδανικός για εσάς;
- ❖ Το παλάτι είναι το σπίτι του πρίγκιπα. Εκεί λαμβάνει τα ρούχα του από τη μητέρα Φρανσίσκα, εκεί καλωσορίζει τη Σφουρτούνα και εκεί βρίσκει ένα νέο σπίτι. Γυναίκα βασιλικού αίματος καταλήγει σε βασιλικό περιβάλλον. Η Σφουρτούνα λέει την ιστορία της ζωής της στον πρίγκιπα. Με ποιον θέλετε να μοιραστείτε την ιστορία σας; Υπάρχουν άνθρωποι γύρω σας με παρόμοια ποιότητα ζωής και προοπτική; Πού ανήκετε;

Φαίνεται ότι μπορούμε να ξεκινήσουμε από διάφορες κατευθύνσεις όταν δουλεύουμε στον εαυτό μας με την ιστορία. Δεν υπάρχει μία, γραμμική προσέγγιση, αν και οι τοποθεσίες και οι εργασίες που ορίζονται εκεί είναι ρητά διαδοχικές, αλλά μπορούμε να εργαστούμε στα άλλα θέματα με σχεδόν οποιαδήποτε σειρά.

Μπορεί να μην φτάσουμε στο τέλος μιας ιστορίας πολύ γρήγορα. Οι διαδικασίες και τα γεγονότα που περνάει ο ήρωας του παραμυθιού δεν συμβαίνουν εν μία νυκτί. Επομένως, είναι σημαντικό να σεβόμαστε και τον προσωπικό μας ρυθμό. Αυτή είναι μια ιστορία με την οποία μπορούμε να δουλέψουμε για χρόνια. Το σημαντικό είναι να το επανεξετάζουμε από καιρό σε καιρό και να βλέπουμε πού βρισκόμαστε.

Από πού ξεκινάτε όταν εργάζεστε με την αφήγηση ως διαμεσολαβητής;

Όταν θέλετε να εργαστείτε με την ιστορία ως διαμεσολαβητής, το πρώτο βήμα είναι να εργαστείτε με την ιστορία μόνοι σας - δηλαδή, να σκεφτείτε τα βήματα στο προηγούμενο κεφάλαιο.

Είναι απαραίτητο να έχουμε μια «υποκειμενική» ερμηνεία της ιστορίας, μια ερμηνεία της ιστορίας για τον εαυτό μας, προτού αρχίσουμε να εργαζόμαστε με την ιστορία ως βοηθό, καθώς είναι πολύ σημαντικό να μην προσπαθήσουμε να επιβάλουμε τη δική μας ερμηνεία στους πελάτες. Για να γίνει αυτό, πρέπει να γνωρίζουμε ποια είναι η δική μας ερμηνεία. Από την άλλη, είναι επίσης σημαντικό να ερμηνεύσουμε το παραμύθι σε

σχέση με τη δική μας ζωή, έτσι ώστε να μην τρέχουμε σε ερωτήσεις και θέματα που προκαλούν συναισθηματική αντίδραση μέσα μας ενώ εργαζόμαστε με τον πελάτη.

Ταυτόχρονα, όμως, πρέπει επίσης να ερμηνεύσουμε την ίδια την ιστορία, να σκεφτούμε τις πιθανές ερμηνείες από την πλευρά του πελάτη.

Η Ildikó Boldizsár αποκαλεί αυτές τις δύο προσεγγίσεις αντικειμενική και υποκειμενική μήτρα ιστορίας. Στην αντικειμενική μήτρα ερμηνεύουμε την ιστορία, ενώ στην υποκειμενική μήτρα εξετάζουμε τον εαυτό μας υπό το φως της ιστορίας.

Η αντικειμενική μήτρα της ιστορίας της Σφουρτούνα::

- ❖ Ποιος είναι ο ήρωας του παραμυθιού; – Ο ήρωας είναι αυτός που αναπτύσσει, σε αυτή την περίπτωση την Σφουρτούνα.
- ❖ Ποια είναι η κατάσταση της ζωής; Μετά από μια σημαντική επιδείνωση της ποιότητας ζωής της και πεπεισμένη ότι κάνει τα πράγματα ακόμα χειρότερα για τους αγαπημένους της, η Σφουρτούνα ξεκινά ένα ταξίδι.
- ❖ Ποια είναι η πρόκληση του παραμυθιού; – Μπορεί η Σφουρτούνα να καθορίσει τη μοίρα της έτσι ώστε να αρχίσει να εξυπηρετεί τα συμφέροντά της αντί για την καταστροφή της;
- ❖ Ποιος είναι ο αντίπαλος; – Στην αρχή, η Σφουρτούνα απλώς παρασύρεται αβοήθητη μαζί με τα γεγονότα. Φεύγει εκεί που δεν μπορεί πλέον να μείνει, υπομένει τον πόνο, αλλά δεν γνωρίζει γιατί της συμβαίνει. Δεν έχει κανένα σκοπό, κανένα σχέδιο. Εκ πρώτης όψεως, θα μπορούσε κανείς να πει ότι η αντίπαλός της είναι η μοίρα της, αλλά αν κοιτάξει κανείς λίγο βαθύτερα, πρέπει πραγματικά να ξεπεράσει την έλλειψη γνώσης της. Να συνειδητοποιήσει ότι η μοίρα την καταστρέφει και ότι έχει την ευκαιρία να πάρει τον έλεγχο.
- ❖ Ποιοι/ποιοι είναι οι βοηθοί; - Η μητέρα Φρανσίσκα , η πλύστρα, παίρνει την Σφουρτούνα. Ξέρει πού βρίσκεται η μοίρα της Σφουρτούνα και ότι η ζωή της θα είναι καλύτερη μόνο αν το διορθώσει. Επιπλέον, έχει ένα σενάριο για το πώς να το κάνει να συμβεί.
- ❖ Ποια είναι η λύση; – Χάρη στη βοήθεια της Φρανσίσκας, έρχεται αντιμέτωπη με τη δική της σκληρή μοίρα. Η Φρανσίσκας και η μοίρα της τη βοηθούν επίσης να βρει έναν τρόπο να φτιάξει το σπίτι της και να γυρίσει τη μοίρα της υπέρ της. Αλλά είναι μια μακρά διαδικασία που απαιτεί πολλή δουλειά.

Η υποκειμενική μήτρα της ιστορίας Σφουρτούνα:

- ❖ Ποιος είμαι εγώ στην ιστορία; – Είναι εύκολο να ταυτιστείς με την Σφουρτούνα. Εξάλλου, όλοι αντιμετωπίσαμε δυσκολίες και προκλήσεις που ήρθαν με τη μοίρα μας. Αλλά είναι επίσης πιθανό να σταθούμε δίπλα στους άλλους ως βοηθοί, για να τους βοηθήσουμε να φτιάξουν τη ζωή τους. Μπορεί ακόμη και να βλέπουμε τον αγώνα του παιδιού μας με τη μοίρα που του έχει δοθεί – εν μέρει από εμάς – από την οπτική γωνία της μητέρας. Αξίζει να εξετάσουμε προσεκτικά τους

ρόλους και τις ενέργειες όλων των χαρακτήρων για να δούμε με ποιον μπορούμε να ταυτιστούμε και να αξιοποιήσουμε στο έπακρο την ιστορία.

- ❖ Πού βρίσκομαι στην ιστορία; – Ένα πράγμα είναι σίγουρο: δεν μπορώ να βρίσκομαι σε ένα μέρος όπου ο χαρακτήρας με τον οποίο ταυτίζομαι δεν έχει βρεθεί. Όταν βρω το μέρος όπου νιώθω ότι είμαι, αξίζει να κοιτάξω γύρω μου και να σκεφτώ την επόμενη ερώτηση:
- ❖ Ποιος είναι ο ρόλος μου σε αυτόν τον ιστότοπο; – Μπορεί να χρειαστεί να φύγω από το πλευρό της μητέρας μου, ή να ξεφύγω από τους καταστηματαρχές που με χτυπούν, ή ακόμα και να πλύνω τη Μητέρα Μοίρα μου. Αλλά ίσως χρειαστεί επίσης να αναγνωρίσω τη Σφουρτούνα που έρχεται σε μένα και της δείχνει τον τρόπο να ανυψώσει τη ζωή της σε μια υψηλότερη ποιότητα ύπαρξης και πάλι.
- ❖ Ποιος είναι ο δικός μου εσωτερικός αντίπαλος που πρέπει να υπερνικήσω για να προχωρήσω; – Μπορεί να παρασύρομαι από τα γεγονότα και να μην έχω συνειδητοποιήσει ακόμα την ανάγκη να βρω και να αλλάξω τη μοίρα μου, αλλά μπορεί επίσης να παλεύω με την αηδία μου για τη μοίρα μου. Ως βοηθός, να είναι σε θέση να βάλει μακριά την κορδέλα που έχει πεταχτεί στα σκουπίδια, να διατηρήσει μια σχέση βοήθειας και να την τραβήξει έξω όταν χρειάζεται. Ή ως μητέρα, να ανεχτείτε απλώς την αδυναμία και να περιμένετε να βγει το κορίτσι. Η αναγνώριση και η αντιμετώπιση των εσωτερικών μας αντιπάλων ή ακόμα και του να είμαστε κολλημένοι είναι συχνά ένα δύσκολο και δύσκολο έργο. Μπορούμε να αντλήσουμε δύναμη από την ιστορία της Σφουρτούνας: ακόμη και μια βρώμικη, αποκρουστική και αγενής μοίρα μπορεί να διορθωθεί αν επιμείνουμε και δουλέψουμε σκληρά σε αυτό.
- ❖ Ποια είναι η εσωτερική μου βοήθεια, οι δικοί μου πόροι για αλλαγή; – Για να κάνουμε τη διαφορά στη ζωή μας, χρειαζόμαστε πόρους. Ένα από τα πρώτα βήματα που πρέπει να κάνουμε είναι να εξετάσουμε τι πόρους χρειαζόμαστε για να πραγματοποιήσουμε αυτήν την αλλαγή και τι έχουμε ήδη. Μπορεί επίσης να χρειαστεί να συμπεριλάβουμε ένα διάλειμμα για να ξεκουραστούμε, να επαναφορτίσουμε και να χτίσουμε τους πόρους μας πριν αρχίσουμε να κάνουμε την αλλαγή. Αν έχουμε την ευκαιρία, φυσικά. Επειδή μερικές φορές είμαστε αναγκασμένοι να ξεκινήσουμε στην κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε, ακόμα κι αν αυτή η κατάσταση δεν είναι ιδανική για αλλαγή επειδή δεν υπάρχει άλλη επιλογή.
- ❖ Τι αντικείμενο θα έφερνα από την ιστορία για τον εαυτό μου; – Τα μαγικά αντικείμενα έχουν επίσης μια συγκεκριμένη βοηθητική λειτουργία στα παραμύθια. Δεν έχουν όλα τα παραμύθια τέτοια μαγικά αντικείμενα, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι τα αντικείμενα στο παραμύθι δεν έχουν μαγικές δυνάμεις για εμάς προσωπικά. Μπορεί να ταυτίζομαι με την Σφουρτούνα και να βλέπω ήδη ότι πρέπει να αλλάξω τη μοίρα μου, αλλά δεν αισθάνομαι εξοπλισμένος για να το

κάνω. Μπαίνοντας στην ιστορία, μπορώ να βγάλω το σαπούνι και το σφουγγάρι που χρησιμοποιεί η Σφουρτούνα για να τρίψει τη Μητέρα Μοίρα της. Ή μπορώ να βγάλω το κουλούρι που τον ταΐζει την μάγισσα. Ή η κορδέλα από ύφασμα που μου δόθηκε ως δώρο, το αντικείμενο που οδηγεί στο βασίλειο. Έτσι, μεταξύ άλλων, πρέπει να δω τι αντιπροσωπεύουν αυτά τα αντικείμενα για μένα, πώς μπορώ να τα αποκτήσω.

- ❖ Ποιο είναι το πολύ συγκεκριμένο πράγμα που χρειάζομαι για να προχωρήσω σε αυτήν την κατάσταση; – Αν έχουμε εξετάσει προσεκτικά τα παραπάνω ερωτήματα, έχουμε πιθανώς ένα περίγραμμα μιας πιθανής πορείας προς τα εμπρός. Αλλά πολύ συχνά, αυτό μπορεί να κάνει την κατάστασή μας ακόμα πιο τρομακτική. Μπορεί να αντιμετωπίσουμε πολλά καθήκοντα να λύσουμε. Πώς θα μπορέσω να τα κάνω όλα; Πόσος χρόνος θα χρειαστεί; Σίγουρα δεν θα μπορέσω να ανταποκριθώ σε αυτήν την πρόκληση – μπορούμε να ρωτήσουμε και να πούμε στους εαυτούς μας. Πριν πανικοβληθούμε, αξίζει να σχεδιάσουμε την πορεία μας μπροστά μας σε βήματα και να εμπιστευτούμε ότι μόλις κάνουμε ένα βήμα, θα μπορέσουμε να κάνουμε το επόμενο. Με άλλα λόγια, το ερώτημα είναι: ποιο βήμα είμαι ικανός να κάνω τώρα;

Μετά από μια διεξοδική σκέψη σχετικά με την ιστορία, μπορούμε να αρχίσουμε να συνεργαζόμαστε με τους επωφελούμενους μας για την ιστορία. Εάν εργαζόμαστε με τον πελάτη σε μια ατομική διαδικασία βοήθειας, το κύριο ερώτημα είναι πραγματικά από πού ξεκινάμε, σε ποια τοποθεσία, σε ποιο στάδιο ανάπτυξης βρίσκεται ο πελάτης μας. Μπορεί να το έχουμε ήδη ανακαλύψει κατά τη διάρκεια των προηγούμενων συζητήσεων, αλλά μπορούμε να τους δώσουμε την ιστορία ή μπορεί να την ακούσουν και να το καθορίσουν μόνοι τους.

Στη συνέχεια, με βάση την ερμηνεία του πελάτη και τις ερμηνείες που έγιναν στις προηγούμενες συνεδρίες, περάστε από τις ερωτήσεις που διατυπώθηκαν στις προηγούμενες συνεδρίες και στις κάρτες κατά τη διάρκεια της διαδικασίας διευκόλυνσης, η οποία μπορεί μερικές φορές να διαρκέσει αρκετές συνεδρίες. Δεν χρειάζεται να επεξεργαστούμε όλες τις ερωτήσεις, μερικές είναι σχετικές, άλλες λιγότερο. Είναι πιθανό να προκύψουν νέες ερωτήσεις από τις ερωτήσεις στην κάρτα και θα προχωρήσουμε από εκεί. Οι κάρτες είναι κυρίως ερωτήσεις, αλλά μερικές φορές δίνεται σαφώς στον αναγνώστη ένα πρόβλημα για επίλυση.

Μερικές φορές μπορεί να συναντήσετε ένα θέμα που δεν είναι πλέον στο πεδίο αυτής της ιστορίας. Μπορούμε στη συνέχεια να συνεχίσουμε με μια άλλη ιστορία και να επιστρέψουμε σε αυτήν αργότερα.

Στόχος της διαδικασίας είναι ο πελάτης να αναπτύξει και να εφαρμόσει αποτελεσματικές στρατηγικές αντιμετώπισης, να βρει τη βασική αιτία του άγχους του και τελικά να το απελευθερώσει.

Στη συνέχεια, δίνουμε επίσης προτάσεις για το πώς να ασχοληθείτε με την ιστορία με τους νέους σε ομάδες.

Ένα πιθανό σενάριο για μια ομαδική δραστηριότητα

- ❖ **Ο σκοπός της ομάδας εργασίας του λαϊκού παραμυθιού:** αντιμετώπιση του παρελθόντος, συμφιλίωση με το παρελθόν
- ❖ **Ηλικιακή ομάδα-στόχος:** νέοι ηλικίας 18-23 ετών (πιθανώς μεγαλύτεροι), ακόμη μόνο εν μέρει ανεξάρτητοι από τους γονείς τους
- ❖ **Διάρκεια:** 60 λεπτά
- ❖ **Αριθμός συμμετεχόντων:** όχι περισσότεροι από 20

Προετοιμασία του χώρου:

Το σκηνικό για την ομάδα ιστορίας πρέπει να προετοιμαστεί σύμφωνα με την ατμόσφαιρα της ιστορίας. Είναι σημαντικό οι συμμετέχοντες να μπορούν να καθίσουν σε κύκλο - ίσως όχι σε καρέκλες, αλλά σε μαξιλάρια. Θα πρέπει να υπάρχει ένα σαφές σημείο εισόδου, το οποίο θα μπορούσε να είναι η πόρτα στο δωμάτιο, αλλά αν αυτό δεν είναι δυνατό ή το δωμάτιο είναι πολύ μεγάλο, τότε θα πρέπει να δημιουργηθεί μια «πύλη».

Στοχεύστε σε επαρκή αλλά όχι υπερβολικό φωτισμό. Εάν υπάρχουν τραπέζια, τοποθετήστε τα στην άκρη του δωματίου, μπορούν να είναι χρήσιμα για ατομική εργασία. Εάν δεν υπάρχουν πίνακες, φέρτε πίνακες σχεδίασης ή φακέλους για να γράψουν ή να σχεδιάσουν οι συμμετέχοντες.

Δίπλα στην «πύλη», ήδη μέσα στο χώρο, φτιάξτε κάρτες συμβόλων από τις οποίες οι συμμετέχοντες μπορούν να επιλέξουν κατά την είσοδο και μπορούν να πάρουν τη θέση τους κάνοντας την επιλογή τους. Αυτές μπορεί να είναι κάρτες ΟΗ, κάρτες Dixit ή ακόμα και η δική σας συλλογή εικόνων ή καρτ ποστάλ, το κυριότερο είναι ότι εκφράζουν διαφορετικές καταστάσεις και συναισθήματα και πρέπει να είναι τουλάχιστον μιάμιση έως δύο φορές ο αριθμός των συμμετεχόντων, έτσι ώστε όλοι να μπορούν να επιλέξουν.

Στο κέντρο του κύκλου που ορίζεται από τα καθίσματα, αξίζει να τοποθετήσετε ένα πολύχρωμο μαντήλι, ίσως ένα λουλούδι ή ένα σύμβολο που σχετίζεται με την ιστορία. Στην περίπτωση της Σφουρτούνα, μπορούμε να βάλουμε ρούχα, μανταλάκια, κουλούρια ή ακόμα και στέμμα.

Έξω από τον κύκλο, βολικό για τον αρχηγό της ομάδας, τοποθετήστε οποιαδήποτε άλλα στηρίγματα θέλετε να χρησιμοποιήσετε, συμπεριλαμβανομένων καρτών ιστορίας, περιγραμμάτων καρτών ιστορίας.

Εάν η αφήγηση ιστοριών γίνεται χρησιμοποιώντας βίντεο, υπολογιστή, προβολέα, επιφάνεια οθόνης/τοίχου, τα ηχεία θα πρέπει επίσης να προετοιμαστούν και να δοκιμαστούν έτσι ώστε να μην παρεμποδίζεται η διαδικασία.

Εάν η ομάδα είναι συγκεντρωμένη στο δωμάτιο όταν ξεκινάμε, ζητήστε από όλους να φύγουν από το δωμάτιο και να εμφανίσουν τις κάρτες συμβόλων, τα κασκόλ, τα σύμβολα μόνο όταν η ομάδα περιμένει έξω.

Εργαλεία που απαιτούνται:

Σάλι για το κέντρο του κύκλου, διακοσμητικά αντικείμενα, κάρτες συμβόλων, μπλοκ γραφής εάν χρειάζεται, στυλό, χρωματιστά μολύβια, εργαλεία σχεδίασης, κάρτες Story Box και αρκετά αντίγραφα των περιγραμμάτων που εκτυπώνονται για κάθε συμμετέχοντα.

Ενδεχομένως: υπολογιστής, προβολέας, χώρος οθόνης/τοίχου, ηχεία

Χειρόγραφο

(οι χρόνοι είναι κατά προσέγγιση, ανάλογα με την ομάδα)

1. Είσοδος

Διάρκεια: 5 λεπτά

Επιτρέψτε στα μέλη της ομάδας να εισέλθουν, κατά προτίμηση ένα κάθε φορά, και αναθέστε τους την ακόλουθη εργασία:

«Έχετε βρεθεί ποτέ σε δύσκολη κατάσταση για λόγους πέρα από τον έλεγχό σας; Ίσως σας είπαν κάτι για τον εαυτό σας που δεν ήταν αλήθεια, αλλά δεν μπορούσατε να το διαψεύσετε; Επιλέξτε μια κάρτα που αντιπροσωπεύει αυτή την κατάσταση στη ζωή σας».

Όταν όλοι έχουν κάνει μια επιλογή και κάθονται, ας συμμετάσχουμε.

2. Συντονιστείτε

Διάρκεια: 10-15 λεπτά

Συζητήστε τις κάρτες που επέλεξαν οι συμμετέχοντες. Μην κάνετε κύκλους, δεν χρειάζεται απαραίτητα όλοι να μοιράζονται την κάρτα τους. Όταν όλοι όσοι ήθελαν έχουν μοιραστεί την επιλογή τους, μπορούμε να μιλήσουμε για το ποια είναι η μοίρα και το πεπρωμένο.

Κατά τη διάρκεια της συνομιλίας, κάντε την ακόλουθη ερώτηση:

- Τι είδους δύσκολες καταστάσεις ζωής υπάρχουν; Έχουν την τάση να συσσωρεύονται το ένα πάνω στο άλλο; Γιατί?
- Σε ποιο βαθμό το οικογενειακό μας υπόβαθρο, η παιδική μας ηλικία, καθορίζει τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζουμε τη ζωή τώρα;

- Τι μπορούμε να μάθουμε από τις δυσκολίες;

Αφήγησης

Διάρκεια: περίπου 15 λεπτά

Όταν λέγονται παρόμοιες ιστορίες και συνεχίζουμε με την ιστορία, κάντε την ακόλουθη ερώτηση:

«Υπήρχε ένα κορίτσι που της είπαν ότι ήταν καταραμένη και ανακάλυψε ότι πράγματι ήταν. Θα ήθελες να ακούσεις την ιστορία της;»

Η αφήγηση πρέπει να γίνει πρώτα απ' όλα με ζωντανές λέξεις, γιατί με αυτόν τον τρόπο μπορούμε να διατηρήσουμε επαφή με τους συμμετέχοντες. Εάν δεν μπορεί να γίνει με ζωντανή λέξη, μπορείτε να διαβάσετε την ιστορία ή να παρακολουθήσετε μαζί την ηχητική / σύντομη ταινία.

Εάν χρησιμοποιούμε ζωντανή αφήγηση λέξεων, μπορούμε να ζητήσουμε από τους συμμετέχοντες να κλείσουν τα μάτια τους και να ακούσουν την αναπνοή τους πριν από την ιστορία και στη συνέχεια να ξεκινήσουν την ιστορία όταν η ομάδα είναι εστιασμένη.

Μπορείτε επίσης να χρησιμοποιήσετε ένα μουσικό όργανο (π.χ. koshi, kalimba, sansula) για να βάλετε τους συμμετέχοντες στη διάθεση για αφήγηση.

Στο τέλος της ιστορίας, ζητήστε και πάλι από τους συμμετέχοντες να κλείσουν τα μάτια τους και, αφήνοντας αρκετό χρόνο για να ενεργοποιήσουν τις δικές τους εσωτερικές εικόνες, δώστε τις ακόλουθες εργασίες:

- ❖ Επιλέξτε ένα χρώμα από την ιστορία!
- ❖ Διαλέξτε μια μυρωδιά από την ιστορία!
- ❖ Διαλέξτε ένα αντικείμενο από την ιστορία!
- ❖ Κοιτάξτε γύρω σας, πού βρίσκεστε στην ιστορία; Τι σας περιβάλλει, ποιος σας περιβάλλει;

Επεξεργασία:

Διάρκεια: 35-40 λεπτά

Αφού επιστρέψουν όλοι από την ιστορία, συζητήστε ποιος έχει πάρει τι από την ιστορία, σε ποιο τοπίο βρέθηκαν. Δεν χρειάζεται να απαντήσετε, όλοι μπορούν εθελοντικά να μιλήσουν αν θέλουν. Για τοποθεσίες, μπορείτε να ρωτήσετε τους συμμετέχοντες ποια είναι η εργασία εκεί.

Τότε / εν τω μεταξύ, ανάλογα με την περίπτωση, ας μιλήσουμε για τη Σφουρτούνα.

- ❖ Ποια είναι τα πλεονεκτήματα και οι αδυναμίες της Σφουρτούνα;
- ❖ Τι πιστεύουν ότι έκανε καλά η Σφουρτούνα και τι όχι; Έχουν κάνει παρόμοια βήματα στη ζωή τους;
- ❖ Τι έκανε η μητέρα Φραντσέσκα για να βοηθήσει; Έχουν τέτοιους βοηθούς;

Στη συνέχεια, σχηματίστε ομάδες των τριών συμμετεχόντων. Το καθήκον των ομάδων είναι να συζητήσουν την κάρτα 5:

Η Σφουρτούνα συναντά τη δική της μοίρα πρώτα στους υφαντές, όταν μένει μόνη κλειδωμένη.

- ❖ Έχετε βλάψει ή πληγώσει ποτέ κάποιον παρά τη θέλησή σας; Γιατί συνέβη αυτό;
- ❖ Έχετε μετανιώσει ποτέ και αισθανθήκατε ντροπή μετά για μια ξαφνική αντίδραση σε μια κατάσταση; Τι κάνεις όταν ντρέπεσαι μπροστά σε κάποιον; Πώς χειρίζεστε αυτή την κατάσταση;

Δώστε στην ομάδα περίπου 6-8 λεπτά για να μοιραστεί και, στη συνέχεια, εργαστείτε στη μεγάλη ομάδα για να σκεφτείτε τρόπους πρόληψης και αντιμετώπισης τέτοιων καταστάσεων.

Το επόμενο θέμα είναι η μοίρα και η αντιμετώπιση της μοίρας μας. Μοιράστε το φύλλο ζωγραφικής του Τροχού της Τύχης και ζητήστε τους να γράψουν τα ακόλουθα σε τέσσερα μέρη (κατά τη διάρκεια ή αντί για χρωματισμό) δίπλα στον Τροχό της Τύχης:

- a) α) Τι παίρνετε από το παρελθόν σας, από τους γονείς σας, με το οποίο είστε ικανοποιημένοι;
- b) β) Τι έχετε λάβει από τους γονείς σας που θεωρείτε μειονεκτικό;
- c) γ) Τι έχετε επιτύχει μέχρι στιγμής με το οποίο είστε ικανοποιημένοι;
- d) δ) Τι έχετε κάνει μέχρι τώρα για το οποίο μετανιώνετε;

Αφήστε χρόνο για ατομική εργασία, ακόμη και 8-10 λεπτά. Μετά από αυτό, μπορούν να μοιραστούν ελεύθερα. Δεν χρειάζεται όλοι να μοιράζονται.

Κάθε άτομο πρέπει να επιλέξει ένα θέμα από τα παραπάνω που πιστεύει ότι «πρέπει να πλυθεί», όπως η Μητέρα Μοίρα, ή «πρέπει να ψηθεί», όπως τα κουλούρια γλυκάνισου.

Εργασία: κάντε ένα ατομικό σχέδιο για το πώς θα αντιμετωπίσετε αυτό το πρόβλημα:

- ❖ Τι άλλο θέλετε να κάνετε; Σπάστε το μονοπάτι που θέλετε να ακολουθήσετε σε βήματα! Πότε θα κάνετε το πρώτο βήμα;
- ❖ Ποιος μπορεί να σας βοηθήσει; Σε τι χρειάζεστε βοήθεια;

Ενώ λειτουργούν, μπορούμε να εκδώσουμε το χαρτί βαφής πλυσίματος.

Στη συνέχεια, σε ζευγάρια, μοιραστείτε ό, τι μπορούν να μοιραστούν τις σκέψεις τους.

Κλείσιμο / Έξοδος:

Όταν τελειώσει ο χρόνος μας, θα υπάρχουν ακόμα άνθρωποι που σχεδιάζουν, χρωματίζουν, εργάζονται. Θα ολοκληρώσουμε τη συνεδρία βάζοντας όλους να βγουν από τον χώρο της ιστορίας για τα επόμενα λεπτά. Θα βγείτε στην πύλη και θα συναντήσετε όποιον είναι έτοιμος, έναν προς έναν.

Εκεί, θα τους ζητήσετε να σας πουν ποιο θα είναι το πρώτο τους βήμα στο δρόμο για να αναβαπτίσουν τη Μητέρα τους Μοίρα.

Ο τροχός της Μοίρας μου

Τι μου έχει δοθεί και είμαι
ευχαριστημένος με αυτό

Τι πέτυχα και είμαι ικανοποιημένος
με αυτό

Τι μου έχει δοθεί που είναι αρνητικό
για εμένα για μένα

Τι έκανα και μετάνιωσα